චිත්‍ර අඳින ලංකාවේ වේටර්

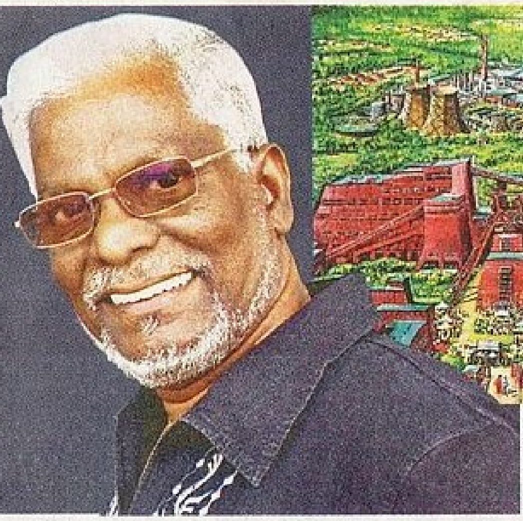

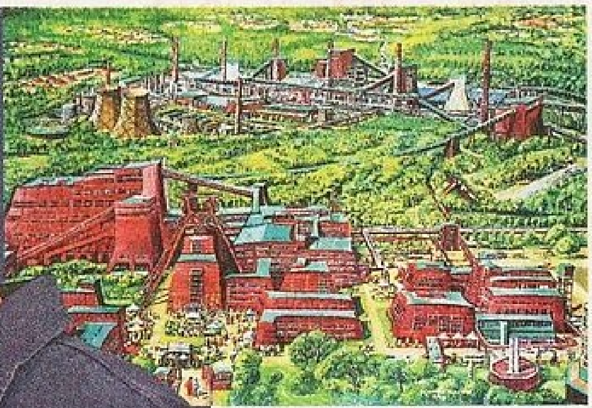

•චිත්‍රයක් දස ලක්ෂයයි •වසර තිස්පහක් ජර්මනියේ

ගාල්ල - චාමින්ද කන්කානම්ගේ
සහ කේ. ඒ. එස්. කුමාර

ආරියදාස කන්දගේ ජර්මනිය ඇතුළු යුරෝපීය රටවල ඉමහත් ජනප්‍රියත්වයට පත් දක්ෂ චිත්‍ර ශිල්පියෙකි. රත්ගම ගම්මැද්දගොඩ උපන් ආරියදාසගේ වයස අවුරුදු හැටදෙකකි. දැනට මොහු පදිංචිව සිටින්නේ ජර්මනියේ එසන් නගරයේය.

ආරියදාස කන්දේගේ ජර්මනියේ විද්‍යුත් හා මුද්‍රිත මාධ්‍ය අතරද ජනප්‍රිය චරිතයකි. ලංකාවේ ඉපිද ජර්මනියට ගොස් වසර තිස්පහක් තිස්සේ චිත්‍ර අඳින මේ චිත්‍ර ශිල්පියා ලංකාවට ගෞරවයක් මෙන්ම කීර්තියක්ද අත්කර දී ඇත්තේය.

ලෝකයේ වැදගත් හා වටිනා පුද්ගලයන්ගේ නම් ගම් ඇතුළත් කොට ලියාපදිංචි කර ජර්මනියේ විකාපීඩියා වෙබ් පිටුවේද ආරියදාස කන්දේගේ නම ඇතුළත් වේ. ඔහු මෙසේ කීය.

"මට සහෝදර සහෝදරියන් අට දෙනෙක් ඉන්නවා. තාත්තාගේ නම සුට්ටප්පු. කළු මහත්තයා කිව්වම ඕනෑ කෙනෙක් දන්නවා. තාත්තාට ගාල්ලේ පච්ගෙ යට වෙළෙඳසල් කිහිපයක් තිබුණා. රත්ගම ඉඳලා අපිව ගාල්ලට ගෙනවිත් ගාල්ලේ පාසල්වලට දමලා හොඳට ඉගැන්නුවා. මා උසස් පෙළ කළේ ගාල්ල මහින්ද විද්‍යාලයෙන්. ප්‍රාථමික අධ්‍යාපනය ලැබුවේ රත්ගම සිරිසුමන හා වැලිවත්ත මිල්කට් යන පාසල්වලින්.

පොඩි කාලේ ඉඳලම චිත්‍ර අඳින්න මට සහජයෙන් ලැබුණු හැකියාවක් තිබුණා. පස්වැනි පන්තියේ ඉගෙනුම ලබන කාලයේදී එවකට අගමැතිවරයකු වූ දහනායක මහත්තයා තෑගි බෙදාදීමේ උත්සවයකට අපේ පාසලට පැමිණියා. විදුහල්පතිතුමා මට කිව්වා අගමැතිතුමාගේ චිත්‍රයක් ඇඳලා දෙන්න කියලා. දහනායක අගමැතිතුමාට කිව්වේ බනිස් මාමා කියලා. මම හනි හනිකට බනිස් මාමාගේ චිත්‍රයක් ඇඳලා එතුමාට දුන්නා. එතුමා හිනාවෙලා මට තෑගිත් දුන්නා. පාසල් කාලයේදී චිත්‍ර තරගවලින් මම ජයග්‍රහණ කිහිපයක්ම ලබාගෙන තියෙනවා. ඒ කාලයේ පත්තරවල පළ වෙනවා, ජයසිරි සේමගේ ගේ චිත්‍ර. එම චිත්‍රවලට ගොඩක් මම කැමැතියි. අනේ මටත් මේ වගේ ලස්සනට චිත්‍ර අඳින්න පුළුවන් නේද? ඒත් කවුද අපට උදව් කරන්නේ කියලා හිතුණා. නමුත් මා උත්සාහය අත්හැරියේ නැහැ.

බෞද්ධ සංස්කෘතිය, ඉතිහාසය හා භූගෝල විද්‍යාව තමයි උසස් පෙළට ඉගෙන ගත්තේ. චිත්‍ර ශිල්පය දියුණු කර ගන්න බෞද්ධ සංස්කෘතිය ඉගෙන ගැනීම ඇඩි පිටුවහලක් වුණා. ඒ විතරක් නෙමෙයි මම අදටත් හොඳ බෞද්ධයෙක්. පාසල් කාලයේදී ඉරිදා දහම් පාසල් නොකඩවා ගියා. භාවනා කිරීමෙන් ඉවසීම පුහුණු කළා. විනයක් ඇති වුණා. චිත්‍ර අඳින්න ඉවසීම ඉතා අනවශ්‍ය දෙයක්.

පාසල් කාලයෙන් පසු බේරුවල

> රැකියාව කරන අතරේත් මා චිත්‍ර ඇන්දා. ලංකාවේ දර්ශන තමයි මා චිත්‍රයට නැඟුවේ. ඇත්තටම ජර්මන්කාරයන් එම චිත්‍රවලට වහ වැටුණා. මා වැඩිදුර චිත්‍ර කර්මය හැදෑරීම සඳහා ජර්මනියේ ඩුයිස්බෝක් එසන් විශ්වවිද්‍යාලයට බාහිර සිසුවකු ලෙස ඇතුළත් වුණා. එම විශ්වවිද්‍යාලයේ මහාචාර්යවරුන් හා ආචාර්යවරුන් යටතේ චිත්‍ර කර්මය ඉගෙන ගත්තා.

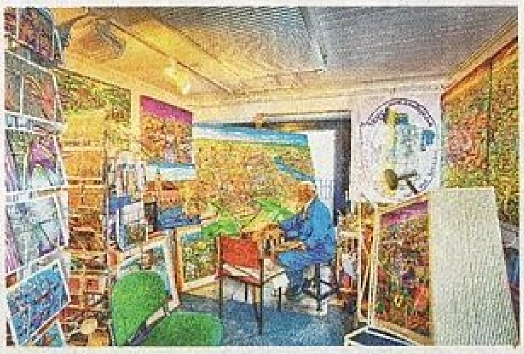

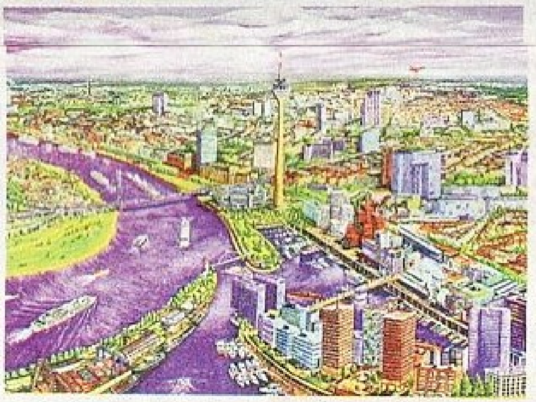

සංචාරක හෝටලයක වේටර්වරයකු ලෙස රැකියාවට ගියා. ඒ කාලයේ මම ගජ ඉලන්දාරියා. හෝටලයේ රැකියාව කරන ගමන් චිත්‍ර ඇන්දා. ලංකාවේ අසිරිමත් ස්ථාන, ගැමි පරිසරය, ධීවර පවුල්, ජනතාව විඳින දුක, වී ගොවිතැන, තේ වගාව ආදී මාතෘකා තමයි ඒ කාලයේ මා සිත්තම් කළේ. ධීවරයා මුහුදු ගිය විට බිරිය තම දරු පැටවු සමඟ විඳින දුක, ධීවරයා කරන රස්සාවේ භයංකාරකම මා කුඩා කාලයේදී දුටු එම සිද්ධීන් මා චිත්‍රයට නැඟුවා.

එම චිත්‍රවලට හෝටලයට පැමිණෙන විදේශිකයන්ගෙන් හොඳ ඉල්ලුමක් තිබුණා. කොහොම හරි විදේශිකයකුගේ මාර්ගයෙන් මා ජර්මනියට ගියා. එම රටේදී මාස තුනක් විතර බස් සේදුවා, ටැක්සි සේදුවා, ආබාධිත අය රැකබලා ගත්තා. නැවත ලංකාවට ආවා. ඊට පස්සේ 79දී විතර නැවත ජර්මනියට ගියා. කොහොම හරි නොකා සමාගමක කම්කරු රැකියාවක් ලබාගත්තා.

ඒ රැකියාව කරන අතරේත් මා චිත්‍ර ඇන්දා. ලංකාවේ දර්ශන තමයි මා චිත්‍රයට නැඟුවේ. ඇත්තටම ජර්මන්කාරයන් එම චිත්‍රවලට වහ වැටුණා. මා වැඩිදුර චිත්‍ර කර්මය හැදෑරීම සඳහා ජර්මනියේ ඩුයිස්බෝක් එසන් විශ්වවිද්‍යාලයට බාහිර සිසුවකු ලෙස ඇතුළත් වුණා. එම විශ්වවිද්‍යාලයේ මහාචාර්යවරුන් හා ආචාර්යවරුන් යටතේ චිත්‍ර කර්මය ඉගෙන ගත්තා. ඊට පස්සේ ජර්මන් කාන්තාවක් සමඟ විවාහ වුණා.

දැන් මට පුතාලා දෙන්නෙක් හා දියණියක් ඉන්නවා. චිත්‍ර අඳින ගමන් මා එසන් නගරයේ හෝටලයක රැකියාවක් හොයා ගත්තා. වේටර්වරයකු වශයෙන් තමා රැකියාව කළේ. ඊට පස්සේ ඇන්දේ ජර්මනියට ආවේණික චිත්‍ර. එසන් නගරය ඇන්දා. එසන් නගරයේ පොළොව යට තිබෙනවා ගල් අඟුරු ආකරයක්. දැන් එහි ගල් අඟුරු කර්මාන්තය කරන්නේ නැහැ. පොළොවේ ඉඳලා මීටර් දහසක් යටින් තමයි මේ ආකරය තියෙන්නේ. දැන් එම ගල් අඟුරු ආකරය ජාතික උරුමයක් වශයෙන් නම් කරලා. මේ ආකාරයට ජර්මනියේ නගර රැසක් සිතුවමට නැඟුවා. අමෙරිකානු ලෝක මධ්‍යස්ථානයට එල්ල කළ බෝම්බ ප්‍රහාරයත් මා චිත්‍රයට නැඟුවා. මා ඇන්ද චිත්‍ර ජර්මනියේ පමණක් නොවෙයි යුරෝපාකරයේ රටවලත් ජනප්‍රිය වෙලා තියෙනවා.

චිත්‍ර ප්‍රදර්ශන රැසක් මා ජර්මනිය ඇතුළු විවිධ රටවල පවත්වා තියෙනවා. මා අඳිනු ලබන චිත්‍ර විශාල මිල ගණන්වලට අලෙවි වෙනවා. එක් චිත්‍රයක් ලංකාවේ මුදලින් ලක්ෂ දහයකට විතර ගියා. චිත්‍ර අඳින ශ්‍රී ලාංකික වේටර්වරයා කියලා තමයි ජර්මන් ජාතිකයන් මාව හඳුන්වන්නේ. ඇත්තටම ජර්මන් ජාතිකයන් මට ගොඩක් ආදරෙයි.

ජර්මනියේ රූපවාහිනී නාලිකා මඟින් මා ගැන නිතර තොරතුරු ප්‍රචාරය වෙනවා. ශ්‍රී ලාංකිකයකු වශයෙන් මගේ හැකියාවන් හා දක්ෂතාව ගැන ඒ අය අගය කරනවා.

මා ජර්මනියේදී ඇඳපු පත්තිනි දේවියගේ චිත්‍රයට විශාල ඉල්ලුමක් තිබුණා. දැන් මම පූර්ණකාලීනව රැකියාව වශයෙන් කරන්නේ චිත්‍ර ඇඳීමයි. ජර්මනියට ආවේණික චිත්‍ර වැඩිපුර ඇන්දත් මගේ හදවත තියෙන්නේ ලංකාවේ. මා අඳින චිත්‍රවලට වර්ණ සංයෝග පරිසරය සියල්ල යොදා ගන්නේ ලංකාවට ආවේණික දේවල්. ඒත් ජර්මනියේ මාධ්‍යවේදිනියක් මා සමඟ කිව්වා 'ඔයා අඳින චිත්‍ර දිහා බැලුවහම ඔයාගේ ඇස් දෙක තියෙන්නේ හදවතේ' කියලා. ඇය හදවත වශයෙන් හැඳින්වූයේ ලංකාව.

ඇත්තටම මම ඇඳලා විකුණන මගේ චිත්‍රවලින් ලැබෙන මුදලින් කොටසක් ලංකාවේ අසරණ දරු දැරියන් වෙනුවෙන් වැය කරනවා. Friend කියන සංවිධානය හරහා තමයි එම කටයුතු කරන්නේ. ජර්මනියේ ඉන්නවා අරාබි ජාතික ළමයි ගොඩක්. එම ළමයි හරිම දඩබ්බරයි, මුරණ්ඩුයි. ඔවුන් සුමඟට ගැනීමේ කටයුතුත් මා කරනවා. මට කරන්න තියෙන්නේ ඔවුන් අකුරු කරන පන්තිවලට ගොස් මගේ ජීවිත කතාව කීම විතරයි. මා අඳින චිත්‍රත් ඒ සඳහා යොදා ගන්නවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි සුනාමි ඛේදවාචකය අවස්ථාවේ මහමෝදර මාතෘ රෝහල හදන්න හෙල්මට්කෝල් පදනමට විශාල මුදලක් එකතු කරලා අපි දුන්නා. මා අඳිනු ලැබූ චිත්‍ර එකතු කරලා පොතකුත් අච්චු ගහලා පොත් අලෙවි කිරීමෙන් ලැබුණු මුදල්ද දුන්නා. නමුත් රෝහල තාම හදලා නැහැ. එම මුදල් ගසාගෙන කාපු බව ලංකාවට ආවහම තමයි දැනගත්තේ.

ඒ කොයි හැටි වෙතත් ලංකාවට එරෙහිව කටමත් ජාත්‍යන්තර වශයෙන් කුමන්ත්‍රණ දියත් වෙනවා. දේශපාලන සරණාගතයන් වශයෙන් ජර්මනියට එන ඇතැම් ශ්‍රී ලාංකිකයන් ලංකාවට විරුද්ධව නොයෙකුත් කතා කියනවා. එහි සිටින දෙමළ ජනතාවට ලංකාව ගැන නියම තත්ත්වය කියා දීලා ඔවුන් දැනුම්වත් කරනවා.

ඇත්තටම මේ ලෝකයට ආදරය, කරුණාව, සෙනෙහස අවශ්‍යයි. නැත්නම් මේ ලෝකය පවතින්න බැහැ.

චිත්‍ර ශිල්පයෙන් මේ සඳහා විශාල දෙයක් කරන්න පුළුවන්. ඉදිරියේදී මා ඇඳපු චිත්‍රවලින් ලංකාවේ කෞතුකාගාරයක් පිහිටුවීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා.